



Capella de Sant Medir

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Sant Medir
Emplaçament: Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.443554752513
Longitud: 2.1213055407574
UTM Est (X): 426598
UTM Nord (Y): 4588370

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle: XI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-13.
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa H-14.
Carta arqueològica de Sant Cugat del Vallès número 68.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 6. Catàleg de masies i cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable. Fitxa: SCU.023.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 9. Inventari del Patrimoni Cultural. Fitxa: SCU.062.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00

Número inventari	IPA-27901
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós/Cultural
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Terrassa
Fitxes associades:	
Goigs de Sant Medir	
La llegenda de Sant Medir	
Aplec de Sant Medir	
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	ds., 23/09/2023 - 17:41

Descripció

Església rural d'origen romànic o preromànic que està situada a la vall del Gausac, al camí històric entre el pla de Barcelona i el territori de l'actual Sant Cugat del Vallès.

Consta d'una sola nau de planta rectangular, amb una sagristia annexa a l'esquerra. Està coberta amb teulada i disposa d'espadaña de dos vans sobre la façana. El portal és de punt rodó i adovellat, orientat a ponent. Al seu damunt hi ha una inscripció que diu "*AN DM CCCC XXXX VII*" i que es tradueix, amb consens general, com a "Any del Senyor 1447". Aquesta data indicaria una reforma important en aquell moment. Sobre la inscripció hi ha un baix relleu amb la Santíssima Trinitat.

L'interior és cobert amb volta de canó. Conté la pila baptismal de quan l'església era parròquia, així com làpides sepulcral amb inscripcions funeràries al paviment. També es conserva el cor, al qual s'accedeix per una escala de cargol.

L'església tenia un cementiri al costat on s'enterraven els feligresos de la parròquia, veïns de les masies de la vall de Gausac i Sant Medir.

El lloc on es troba és considerada una zona d'expectativa arqueològica per les possibles restes de la rectoria de l'ermita de Sant Medir.

Història

La primera referència documental d'aquesta capella és de l'any 1047, tot i que els primers esments a la vall de Sant Medir són del segle X i se suposa, per tant, que la capella ja existia en aquell moment. A la butlla de Calixte II, de l'any 1120, consta que la capella era propietat del monestir de Sant Cugat. En un principi era parròquia, si bé va passar a ser sufragània a partir del segle XV de la parròquia de Sant Pere d'Octavià. Tenia un cementiri a la façana de ponent. La capella ha estat restaurada per la Penya Regalèssia, de Sant Cugat, que va repicar el revestiment emblanquinat de la façana.

Segons diu la tradició, Medir era un pagès que estava conreant faves a l'hort i fou detingut pels soldats romans en època de l'emperador Dacià. Fou martiritzat junt amb Sever, bisbe de Barcelona, al Castrum Octavianum. Al segle XVII la devoció de Sant Medir es popularitzà i es va difondre la llegenda segons la

qual el sant, un pagès cristià, despistà els soldats romans que perseguien el bisbe Sant Sever fent florir un camp de faves.

Avui dia es manté viu l'aplec tradicional que celebra el miracle cada 3 de març, especialment des de mitjan segle XIX, amb les colles de la vila de Gràcia i d'altres llocs, com Sant Gervasi, Sarrià i Sant Cugat del Vallès.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020.

AGUELO, Jordi; MIQUEL, Domènec; RODRÍGUEZ, Alba. *Carta Arqueològica de Sant Cugat del Vallès (1998)*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès.

BALLBÈ BOADA, Miquel (1988). *Les nostres ermites*. Edita l'autor, p. 149-156.

FOJ AL VIRA, Gemma; TORTOSA SAPERAS, Joan (1991). *Masies i ermites de Sant Cugat del Vallès*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, p.52-53.

MIQUEL SERRA, Domènec (2016). "Sant Medir. L'home, la llegenda, l'aplec". *Gausac* 48-49, 2016, p.7-62.

MÓRA PRESAS, Francesc (1987). *El romànic de Collserola*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 44-47.

RUMBAU, Montserrat (1994). "Aproximació a les set parròquies medievals de Sant Cugat". *Gausac* núm. 4.

SERRA ROSELLÓ, Josep (1983). *Ermites del Vallès*. E.R. Edicions Catalanes.



